

[Jacob Sørensen.]

være muligt for en mester at indstille sig til prøve i vand- og sanitetsfagene alene, altså uden at han tillige indstiller sig til prøven som gasmester. Uden at være teknisk sagkyndig formoder jeg, at prøven for at opnå autorisation som gasmester er den sværeste, fordi der ved gasinstallationer er det største risikomoment. Men det er jo faktisk i øjeblikket sådan, at i alle nye bebyggelser bliver der ikke installeret gasforsyningsanlæg, og i løbet af en årrække vil det være forholdsvis beskedent, hvad der findes af gasanlæg, såfremt den udvikling, vi er inde i, fortsætter. Hvorfor skal man så pålægge håndværkere at tage eksamen og lade sig autorisere i et fag, som de i deres bestemte område ingen forbindelse får med?

Til sidst skal jeg gøre et par bemærkninger om flaskegasselskabernes autorisation. Det vil formentlig stadig være sådan i fremtiden, at det er de store landsomfattende flaskegasselskaber, der foretager en del af installationerne i forbindelse med flaskegas, hvor sådant er fornødent. Efter lovbestemmelserne, sådan som de er foreslået her, skal flaskegasselskaberne fremtidig søge autorisation i hver enkelt kommune i landet og indbetale depositum til samtlige kommuner. Mon det dog ikke ville være mere praktisk at lade ministeriet give dem en landsomfattende koncession og lade dem indbetale et større depositum til ministeriet i stedet for autorisation fra den enkelte kommune med indbetaling af depositum? Jeg tror, det ville være mest praktisk og hensigtsmæssigt, om man gjorde det. Og når vi affatter reglerne, må vi også holde os for øje, at de bliver så lette og praktiske som overhovedet muligt for de folk, som skal udføre installationerne.

Med disse få ord skal jeg på mit partis vegne give tilsagn om, at vi vil arbejde med i udvalget på at finde frem til et godt grundlag, som alle parter kan være tilfredse med.

Adolph Sørensen: Jeg skal ikke ved denne første behandling gå ind på de historiske forudsætninger for dette lovforslags tilblivelse. Det er for så vidt fyldestgørende gjort af den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Waldemar

Laursen. Jeg vil dog gerne indledningsvis have lov til at sige, at under det udvalgsarbejde, som jeg går ud fra kommer i stand, bliver et af de problemer, der må drøftes, efter min opfattelse dette, om det ikke skulle være muligt at finde en mere handy titel på selve lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen anførte om forudsætningerne for det rimelige i at udstede eller kræve autorisation, at et af kriterierne måtte være, at der var et faremoment, fare for liv eller ejendom, og at det alene skulle medføre visse indskrænkninger i forhold til lovforslaget.

Det er klart, at et lovforslag som dette — og det gælder også det forslag til installatørlov, vi behandlede for 3 år siden — uvilkårligt vil få en til at ræsonnere over, om man nu ikke skal protestere i frihedens navn, fordi der stadig sker en indskrænkning i den personlige frihed. Det er imidlertid min personlige opfattelse, at et område som f. eks. kloakeringsanlæg med den vældige stigning i og spredning af bebyggelserne ud over landet i virkeligheden rummer en forøget fare for sundheden og dermed for liv og ejendom derved, at risikoen for, at der sker skade på grundvandet, der jo er et overordentlig livsvigtigt element i sig selv, bliver forøget, hvis man ikke har sikkerhed for, at kloakeringsanlæggene nu også er tætte, at de er fagligt rigtigt udført.

Derfor hilser jeg med glæde, at man nu også indfører en, må jeg kalde det mesterprøve for kloakmestre, så meget mere som jeg personlig er tilhænger af, at man indfører en mesterprøveordning overhovedet i dette land som vilkår for at kunne benytte sig af mesterbetegnelsen. Det er et ønske, som jeg og for øvrigt det danske håndværk i almindelighed har omfattende alle håndværksfag.

Jeg går ud fra, når jeg giver denne tilslutning, at der ikke i lovforslaget eller ved dets administration åbnes nogen som helst mulighed for, hvad jeg vil kalde tallemæssig begrænsning af mesterantallet med hensyn til vand- og gasmestre og kloakmestre. I så henseende må det være en forudsætning, at den fulde frihed bevares.

Jeg vil også gerne udtale tilfredshed med, at det, vi har kaldt stavnsbåndet, nu løses. Jeg finder det glædeligt, at enhver, der opfylder betingelserne i øvrigt, i og med